

Firuzə Əliyeva

"Həyatın bütün sevinci bir uşağın təbəssümündə cəmlənib. Yalnız uşaqlar qüsursuz bir gülüşlə gül-məyi bacararlar. Bu balaların qüsuru da qüsursuz təbəssümləriydi".

Hər kəs Bəxtiyarı gü-lürüz simasıyla tanıdı. Bax-mayaraq ki, o da ailəsiylə birgə 11 oktyabrda erməni-lərin törətdiyi terrorun qur-banına çevrilmişdi. O, da-ğıntılar arasından yaralı və-ziyyətdə çıxarılsa da üzün-dəki nuru, təbəssümü itir-mədi. Bəxtiyar, həmin ge-cənin qəhrəmanına, ümidinə çevrildi. Təəssüf ki, tə-latümlü gecədə heç də ora-da yaşayan bütün uşaqlar şanslı deyildilər. Neçə mə-sum körpənin gözü yaşlı, neçə ailə evsiz qaldı. Hələ ana nəfəsini doyunca alma-yan, ata qucağında ərkö-

baş verənləri sükutla qarşı-ladı. Partlayışdan nitqi tu-tulan balanın hələ yenicə dilinə aldığı kəlmələr elə nitqindəcə qurudu.

"Mənim xəyəllərim vardı. Mənim öz dünyam vardı..."

Xəyəlləri puça çevri-lərək şəhidlik zirvəsinə ucalanlar arasında 15 yaşlı Nigar Əsgərova da var. 17 Oktyabr... Daha bir müdhiş gecənin tarixidir... Erməni daşnaklarının törətdiyi da-ha bir cinayətin günüdür. Bu gecə daha ağır idi. Bu gecə daha çox azyaşlının canı yandı. Nigar, onların arasında böyüyü idi. O, 18

Açılmayan sabah

(Gəncədə baş verən terror hadisəsində həlak olan azyaşlılara həsr olunur)

yünləşməyə macal tapma-yan 2 yaşlı Nilayın isə tale-yi daha acınacaqlı idi. O, dağıntılar altında həm ata-sını, həm anasını, həm də nənəsini itirdi. Düşməni onu bir neçə ay sonra dünyaya gələcək qardaşından və ya bacısından da ayırdı...

oktyabr- Müstəqillik günün-də dünyaya göz açıb. Ata-anasının körpə balalarını sevinclə qucaqlarına almaqlarından 15 il öteçəkdi. Bəlkə də axşamdan qızların ad gününə hazırlıq da görmüşdülər. Anası Nigarın ən sevdiyi yeməkləri bişir-

sina başa gəldi. Bu gecə onun son şirin yuxusu oldu. Anası son dəfə balasını isti şalla bağladı, son dəfə bağ-rına basdı, son dəfə balasını qucaqlayıb ona laylay dedi.

"Laylay dedim yatasan, şirin yuxuya batasan" Əbədi şirin yuxuya...

Mədinənin bacısı Xə-dicənin isə gələcəyi hələ qabaqdadır. Ancaq o, bu fə-lakətdə ata-anasını, 1 yaşlı bacısını son mənzilə yola saldı. Ailəsindən, evlərindən geriye qalan isə yalnız əmziyidir. Yaralı halda da-ğıntılar altından çıxarılan 3

dır, hələ ki tam ayılmayıb. Hərdən gözünü açanda isə anasını sayıqlayır. Sən sa-ğalıb ana-atanı axtaranda xalan sənə nə cavab ver-cəyini bilmir, Xədicə.

17 oktyabr gecəsində daha 3 məktəbli də həlak oldu. Məktəb partalarında daha 3 yer də boş qaldı. 3 şagirdin gələcəyinə qararı-lıq çökdü. Ermənilərin əlləri daha 3 Azərbaycanlı mülki vətəndaşın qanına batdı. Dünyanın daha 3 günahsız sadə vətəndaşı qətlə yetirildi. Dünya tarixinə növbə-ti terror hadisəsi yazıldı. O tarix ki Məryəmlərin, Nigar-ların, Mədinələrin, Nilayla-rın, Sevilərin, Hüseyinlərin

Bəli, Gəncə soyqırımı bəşəriyyətin ən amansız ta-rixi hadisələrindən birinə çevrildi. Bir gecədə böyü-yən 16 yaşlı Sevil, 8 yaşlı Hüseyin də valideynləri-nin cansız bədənini o daşla-rın altında qaldı. İndi Hü-seyin ana qoxusunu bacı-sında tapacaq, indi o, həm də bacısına ata olacaq.

2 yaşlı Məryəm isə

mişdi, atası qızının ən sev-di-yi hədiyyəni sürpriz edəcəkdə. Nigar bəlkə tort şa-mını üfürərək həyatdakı ən böyük arzusunu tutacaqdı. Nə biləydi ki arzusu na-kam qalacaq balaya, düş-mən ən böyük sürprizi ha-zırlayıb?! Tariximizin ən əlamətdar günündə doğulan balanın elə ölüm günü də tarix yazdı... Görəsən Nigar

böyüyəndə kim olacaqdı-həkim, hüquqşunas, ya mü-əllim?!

Düşməni tənəsi 1 yaş-lı Mədinənin də canı baha-

yaşlı qızcığaz özü ilə əlində bərk-bərk sıxdığı əmziyini götürə bilməmişdi. İndi yarala-rının acısını bu əmzik unu-turur. Hələ ki xəstəxanada-

göz yaşları ilə, qanları ilə yazılıb. Bu körpələr vətənin sevinc yükünü öz çiyinlə-rində daşıdılar. Onlar mərd-lik, kişi rəmzi olub torpağı-nı tərk etməyərək canlarını siper etdilər.

"İnsan, təbəssüm ilə göz yaşları arasında gedib gələn bir rəqqasdır". Onla-rın göz yaşlarını Qarabağ torpaqlarında şanlı 3 rəngli bayrağımızı dalğalandıran ər oğullarımız silir. Onların qisasını Azərbaycan ordu-su döyüş meydanında alır. Mərd ərənlərimiz şücaəti ilə dünyaya sübut etdilər ki, "Qarabağ Azərbaycan-dır!"